

บทที่ 1

บทนำ

ธุรกิจนำเข้าและส่งออกเป็นธุรกิจที่สำคัญต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศชนหนึ่ง
มีมูลค่าทั้งการนำเข้าและการส่งออกสูงมาก ตามรายงานเศรษฐกิจประจำฉบับประจำเดือน
สิงหาคม 2534 สรุปไว้ว่า ในปี 2532 มีมูลค่าเป็นจำนวนเงิน 1,178.994 พันล้านบาท และ
ในปี 2533 มีมูลค่าเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,474.261 พันล้านบาท ธุรกิจดังกล่าวยังเกี่ยวข้องกับ
กับผลประโยชน์ทั้งของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดเก็บภาษีอากรสำหรับสินค้านำ
เข้าซึ่งเป็นรายได้หลักทางหนึ่งของรัฐ โดยในปี 2532 รัฐจัดเก็บภาษีอากรในการนำ
เข้าเป็นเงินทั้งสิ้น 71,173 ล้านบาท คิดเป็น 21.76% ของรายได้ของรัฐทั้งหมด ส่วนใน
ปี 2533 เป็นเงินทั้งสิ้น 93,218 ล้านบาท คิดเป็น 22.64% ของรายได้ทั้งหมด
(ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2534)

ผู้นำของเข้าและผู้ส่งของออกจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อมูลค่าการค้าข้างต้นและผู้นำ
ของเข้ามีบทบาทอย่างยิ่ง ต่อการทำให้รัฐมีรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของอากรขาเข้า
โดยมีกรมศุลกากรเป็นหน่วยงานของรัฐโดยตรง เป็นผู้หน้าที่จัดเก็บ

ในการนำเข้าสินค้าหรือส่งออกสินค้า ต้องผ่านกระบวนการติดต่อกับกรมศุลกากร
เพื่อการชำระภาษีอากรให้ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมายศุลกากร ซึ่งถ้าเป็นการนำเข้า
ทางเรือ ก็จะกระทำการที่ กรมศุลกากร ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ หากเป็นการนำเข้าทาง
อากาศจะกระทำการที่ด่านศุลกากรดอนเมือง หากเป็นการนำเข้าโดยทางไปรษณีย์
จะกระทำที่ด่านไปรษณีย์ หรือหากเป็นการนำเข้าทางอื่นก็จะกระทำที่ด่านศุลกากรต่าง ๆ ที่
รับผิดชอบพื้นที่ที่เป็นที่นำเข้า กระบวนการดังกล่าวเรียกว่า "การปฏิบัติพิธีการศุลกากร"
หมายถึงการกระทำทั้งทางด้านเอกสาร การติดต่อขออนุมัติ การชำระอากร ตลอดจนการตรวจ
ปล่อยสินค้าสำหรับสินค้าของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก เพื่อให้ได้รับสินค้าหรือส่งออกสินค้าครบ
ถ้วนและถูกต้องตามเอกสาร โดยมีการชำระอากรอย่างครบถ้วน และได้กระทำตามขั้นตอนพิธี
การของกฎหมายอย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ ผู้นำของเข้ายังต้องติดต่อกับบริษัทเรือหรือตัวแทนบริษัทเรือ กับนายคลังสินค้า
อนุมัติเพื่อการขอรับสินค้าที่นำเข้า และ ยังต้องติดต่อกับผู้ขนส่งในประเทศ (Inland

Transporter) เพื่อขนส่งสินค้าที่ได้รับการตรวจสอบไปยังร้านค้า หรือที่เก็บสินค้าของตน ในกรณีส่งออกก็ต้องติดต่อส่วนงานต่าง ๆ เพื่อบรรจุสินค้าและบรรจุทุกลงเรือให้เรียบร้อย ฯลฯ

ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดเราเรียกว่า "การออกของ" ซึ่งกระบวนการออกของเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนที่จะต้องเข้าใจและยุ่งยากมาก อีกทั้งผู้จะมาติดต่อกกรมศุลกากรเพื่อขอผ่านพิธีการจะต้องมีประสบการณ์ความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับกฎระเบียบของกรมศุลกากร ทำให้ผู้ประกอบการนำเข้า หรือส่งออก หรือเจ้าของสินค้า ไม่สะดวกและไม่ต้องการมาติดต่อด้วยตนเอง จึงเกิดกิจกรรมที่เรียกว่าตัวแทนออกของ ทำหน้าที่เป็นตัวกลางคอยประสานงานและติดต่อ ยื่นเอกสารตามหน่วยงานต่าง ๆ ของกรมศุลกากร รวมทั้งการชำระภาษีอากรการตรวจสอบและกิจกรรม อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น การติดต่อกับผู้รับขนส่งทางทะเล คลังสินค้า หรือผู้รับขนส่งทางบก ฯลฯ ให้กับผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก นอกจากนี้ตัวแทนออกของมักจะต้องจ่ายหรือทราดรองจ่ายค่าใช้จ่ายที่เป็นภาระของเจ้าของสินค้าที่ต้องจ่าย เช่น ค่าระวางเรือ ค่าบริการคลังสินค้า ค่าขนส่งทางบก หรือบางครั้งค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียมนำเข้าหรือส่งออก ตามที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมอบหมาย

บทบาทของตัวแทนออกของจึงถือได้ว่าเป็นมีความเกี่ยวข้องและมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งต่อรัฐ และต่อผู้นำของเข้าหรือส่งของออก กล่าวคือ เป็นตัวกลางกระทำการระหว่างกรมศุลกากรและผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออก ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้รัฐเก็บภาษีอากรได้อย่างครบถ้วนและเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้ อีกทั้งยังมีบทบาทในการประสานงานติดต่อ ระหว่างผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออกกับผู้ประกอบการด้านการขนส่งระหว่างประเทศ ด้านการขนส่งทางบก (INLAND TRANSPORT) ด้านคลังสินค้า และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวต้องอาศัยผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เฉพาะด้าน ยังต้องเป็นวิชาชีพที่ต้องมีจรรยาบรรณ มีความรับผิดชอบซึ่งต้องประกอบธุรกิจโดยสุจริต และใช้ความรู้ความชำนาญในการรักษาผลประโยชน์ทั้งของรัฐและของผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออก อีกทั้งมีส่วนรักษาผลประโยชน์ของประเทศโดยรวม จึงควรจัดเป็นวิชาชีพที่ต้องมีการควบคุมเป็นการเฉพาะ โดยมีระบบกฎหมายเข้ามารองรับ

ข้อเท็จจริงมักจะปรากฏตัวอย่างให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเสียหายให้กับกรมศุลกากรหรือผู้ประกอบการนำเข้าและส่งออก อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนออกของ โดยสามารถที่จะยกตัวอย่างที่มักปรากฏเป็นข่าวทางด้านสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น ๗ กาวี วิไล และ บัญชา มหาเนรานนท์ (2534) ได้เคยเขียนไว้ ดังต่อไปนี้ เช่น

1) เดือนกรกฎาคม 2531 ด้านศาลปกครองเมืองตรวจสอบบันทึกฉบับของ บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล แฟชั่น การ์เมนต์ในเครืออีเดนกรุ๊ป ซึ่งทำการส่งออกโดยขอชดเชย ภาษีอากรส่งออก แต่ปรากฏว่าของมีปริมาณต่ำกว่าสำแดง

2) เดือนพฤษภาคม 2534 กรมศุลกากรจับบริษัทเจ็ทเทรค ซึ่งกระทำความผิดโดยการส่งสินค้าผิดประเภทและขอชดเชยเงินอากร

3) เดือนสิงหาคม 2534 ได้จับกุมบริษัทเดอะบีกเอ็กพอร์ตซึ่งส่งสินค้าออกเพื่อขอ ชดเชยอากร แต่ของส่งออกไม่ตรงกับที่สำแดง เช่นกัน

ข่าวคราวต่างๆเกี่ยวกับเรื่องนี้ อาจแยกประเด็นปัญหาซึ่งตัวแทนออกของได้เข้ามา เกี่ยวข้องด้วย ดังต่อไปนี้

1) อาจมีการกระทำการหรือร่วมกันกระทำการอันไม่สุจริต โดยอาศัยช่องว่าง จากระเบียบปฏิบัติ หรือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรเอง จนทำให้รัฐบาลขาดรายได้ จากการเรียกเก็บภาษีอากรของกรมศุลกากร เช่น การช่วยผู้นำของเข้าหลีกเลี่ยงภาษีอากร การร่วมมือกับผู้นำของเข้ารวมทั้ง เจ้าหน้าที่งานศุลกากรบางคน ประเมินภาษีอากรต่ำกว่าที่ควร อันทำให้รัฐบาลรายได้ การทำเรื่องขอชดเชยอากรโดยผิดระเบียบ หรือกระทำการปลอม เอกสารเพื่อการดังกล่าว บางครั้งฉ้อฉลต่อผู้ส่งของออกหรือผู้นำของเข้าผู้สุจริตโดยตรง เช่น การใช้สิทธิโดยมิชอบแทนผู้ส่งของออก รับเงินคืนอากรซึ่งผู้ส่งออกดังกล่าวมีสิทธิตามกฎหมาย

2) การเกิดความเสียหายต่อ ผู้นำของเข้าหรือส่งของออก อันสืบเนื่องจากการสำแดง ผิด หรือปฏิบัติพิธีการไม่ถูกต้อง ทำให้มีการเสียภาษีอากรสูงหรือต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือทำให้ผู้นำ ของเข้ากระทำผิดกฎหมายศุลกากร รวมทั้งการดำเนินการด้านพิธีการล่าช้า หรือกระทั่งไม่สามารถ ผ่านได้เลย ทั้งนี้ตัวแทนออกของอาจจะขาดความรู้ความชำนาญ หรือประมาทเลินเล่อ หรืออาจ ไม่ได้ใช้ความรู้ความชำนาญของตัวแทนออกของอย่างเพียงพอ จัดให้ผู้นำเข้าชำระภาษี ในกรณีนี้ ถ้าผู้นำเข้าเสียภาษีขาด กรมศุลกากรจะถือว่าผู้นำของเข้าสำแดงเท็จเอง และจะต้องบังคับตามกฎหมายศุลกากร เรียกให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกรับผิดชอบโดยตรง

3) เมื่อได้มีการตรวจสอบปล่อยสินค้าแล้ว หากปรากฏว่าสินค้าที่ผู้นำของเข้าได้รับ สูญหายหรือเสียหายแล้ว ตัวแทนออกของจะต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ขนส่งทางทะเล การทำเรื่อง

แห่งประเทศไทย ร.ส.พ. หรือ ผู้รับขนส่งทางบกด้วยหรือไม่ อย่างไร หรือเมื่อผู้รับประกันภัยทางทะเลได้ชดเชยค่าเสียหายให้กับผู้นำของเข้าแล้ว และไม่สามารถไล่เบี้ยเอาจากผู้รับขนส่งทางทะเล ผู้รับฝากสินค้าหรือเจ้าของรถบรรทุกแล้ว จะสามารถไล่เบี้ยเอากับตัวแทนออกของได้หรือไม่ อย่างไร ในฐานะที่ตัวแทนออกของพึงต้องใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบ ในการบันทึกความเสียหาย หรือการสูญหายของสินค้า แต่มักจะละเลย และจะปฏิเสธความรับผิดชอบ

ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ และตัวแทนออกของบางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับไม่มากนักน้อย แต่มีข้อสงสัยว่ากฎหมายไทยได้กำหนดถึงสิทธิและความรับผิดชอบระหว่างผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก กับตัวแทนออกของไว้โดยเฉพาะ หรือ รัฐบาลได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวจัดการใด ๆ กับตัวแทนออกของหรือไม่ อย่างไร หรือ คงปล่อยให้เป็นที่ภาระหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าและส่งออก กับตัวแทนออกของแก้ไขปัญหากันเอง

ในแง่ของกฎหมาย กฎหมายศุลกากรไม่ได้บัญญัติเรื่องตัวแทนออกของไว้โดยตรงหรือเป็นการเฉพาะ นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 106 ที่กำหนดให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกตั้งผู้รับมอบกระทำการแทนได้นั้น ก็ได้ระบุชัดเจนว่าให้หมายถึงการมอบอำนาจให้ตัวแทนออกของ กรมศุลกากรเริ่มเห็นความสำคัญของการควบคุมตัวแทนออกของบ้าง อีกทั้งเห็นควรสงวนให้เป็นอาชีพเฉพาะของคนไทย จึงได้ออกประกาศฉบับที่ 33/2529 กำหนดคุณสมบัติของตัวแทนออกของ และได้ออกบัตรผ่านพิธีการให้กับตัวแทนที่ได้รับอนุญาต เพื่อมีสิทธิในการออกของได้แต่มาตรการเช่นว่า เป็นการควบคุมที่ยังไม่รัดกุมเข้มงวดนัก และไม่มีมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจน ความรับผิดชอบที่กำหนดโทษ ฯลฯ อีกทั้งในทางปฏิบัติ ตัวแทนออกของจำนวนมากที่กระทำการที่อยู่ที่ทุกวันนี้ไม่มีบัตรผ่านพิธีการศุลกากร ก็ยังคงปฏิบัติพิธีการศุลกากรเสมือนไม่มีระเบียบดังกล่าว

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น น่าจะแสดงว่ารัฐอาจยังไม่เห็นความสำคัญของตัวแทนออกของอย่างจริงจัง ว่ามีบทบาทและมีความสำคัญต่อระบบการจัดเก็บภาษีศุลกากรของรัฐ และต่อธุรกิจการนำเข้าและส่งออกอย่างปฏิเสธไม่ได้

เนื่องจากกิจกรรมของตัวแทนออกของ มีผลกระทบต่อรายได้ของรัฐในรูปของภาษีอากรจากการนำเข้าและส่งออก โดยน่าจะมีบทบาทอย่างมากในการช่วยให้รัฐเก็บภาษีอากรได้เต็มที่

โดยไม่ว่างเว้น นอกจากนั้นยังมีบทบาทอย่างสูง ในการช่วยผู้นำของเข้าให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปฏิบัติตามกฎหมายศุลกากรอย่างถูกต้อง จึงน่าจะมีมาตรการควบคุมกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและธุรกิจของประชาชนในภาคการนำเข้าและส่งออก ฉะนั้นก่อนอื่น รัฐควรจะยอมรับความเป็นวิชาชีพของตัวแทนออกของเช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น ๆ และอาจจะจัดเป็น อาชีพที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของรัฐของประเทศชาติ และต่อความปลอดภัยและความผาสุก ของสาธารณะ โดยอาจจะกำหนดให้เป็นกิจกรรมที่ต้องควบคุมเช่นเดียวกับกิจกรรมของธุรกิจ ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2515 ก็ได้ หรือเป็นกิจกรรมที่ เทียบเคียงกับกิจกรรมตัวแทนหรือนายหน้าประกันชีวิตก็ได้

ในต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศภาคพื้นยุโรป กลุ่มเครือจักรภพ ได้จัดให้บทบาทหน้าที่ของตัวแทนออกของ ซึ่งเรียกว่า Customs Broker เป็นกิจกรรมเฉพาะอาชีพ แต่ไม่ได้จำกัดว่าเป็นธุรกิจของกลุ่มอาชีพใดเฉพาะ ดังนั้นใน ประเทศเหล่านี้ ผู้รับจัดการขนส่ง (Freight Forwarder) หรือบางครั้ง แม้กระทั่งตัวแทน บริษัทเรือก็รับหน้าที่เป็นตัวแทนออกของในกรณีที่ผู้ว่าจ้างหรือผู้ส่งสินค้ามีคำสั่งเช่นนั้น ซึ่งอาจจะ ต้องมีการปฏิบัติพิธีการศุลกากร ของประเทศที่จะต้องนำเข้าหรือต้องนำสินค้าผ่าน (transit) ด้วย ในบางกรณีผู้รับขนส่งหลายทอด (Multimodal Transport Operator หรือ MTO) ซึ่งจะต้องรับจ้างจากผู้ว่าจ้างในการขนส่งสินค้าในลักษณะที่เรียกว่า Door-to-Door และอาจ จะต้องผ่านเขตศุลกากรหลายเขต ก็จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนออกของด้วยเช่นกัน

ในต่างประเทศเหล่านี้ ส่วนใหญ่แล้วได้ถือและกำหนดให้กิจกรรมเฉพาะอาชีพตัวแทน ออกของ เป็นกิจกรรมที่ต้องควบคุมและได้รับอนุญาตจากรัฐบาล เรียกว่า Customs Broker ซึ่งผู้จะมาประกอบอาชีพนี้ต้องมีคุณสมบัติ และผ่านการฝึกอบรมตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมี มาตรการควบคุมความประพฤติ นอกจากนี้จะยังได้กำหนดข้อห้ามไม่ให้ผู้ไม่ได้รับอนุญาตเป็นตัวแทน ออกของด้วย เว้นแต่เจ้าของสินค้า หรือผู้รับตราส่งจะดำเนินการเอง

คำว่า "ตัวแทนออกของ" เป็นคำเฉพาะที่บัญญัติโดยกรมศุลกากร ซึ่งมีการใช้ อย่างเป็นทางการในประกาศกรมศุลกากร ที่ 56/2528 ที่ 65/2528 และ ที่ 33/2529 ในอดีตมีผู้ใช้คำแตกต่างกันไป เช่น ตัวแทนปฏิบัติพิธีการศุลกากร (อุไร วงศ์วิโรจน์, 2512) หรือ นายหน้าศุลกากร (เป็นศัพท์ที่ใช้โดยโชคชัย กุลประภา ในวิทยานิพนธ์เรื่อง ความรับผิดชอบ ในคำภาษีขาเข้าตามกฎหมายศุลกากร คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517) เป็นต้น ความหมายของตัวแทนออกของจะได้กล่าวต่อไปในบทที่ 2 ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะใช้คำว่า "ตัวแทนออกของ" เพียงคำเดียว ในต่างประเทศมีการใช้คำเรียกเป็นภาษาอังกฤษแตกต่าง

กันเช่นประเทศอังกฤษไม่มีคำเรียกเฉพาะ และจะถือว่า Forwarding Agent เป็นตัวแทนออกของ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น แคนาดา จะเรียกว่า Customs Brokers ในประเทศฝรั่งเศสเรียก Commissionaire De Donane หรือในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จะเรียกว่า Customs Agent ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ในกรณีที่มีการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า "Customs Broker" ซึ่งเป็นศัพท์ที่ใช้เป็นมาตรฐานสากลและในขณะเดียวกันและมีความหมายตามกฎหมาย หมายถึงตัวแทน (Agent) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย ไม่ได้หมายถึงนายหน้า (Broker) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยแต่อย่างใด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการวิจัยถึงปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนออกของซึ่งจะนำมาสู่แนวความคิดที่ว่า ควรจะมีมาตรการควบคุมกิจกรรมตัวแทนออกของ นับตั้งแต่การกำหนดคุณสมบัติ บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของตัวแทนออกของ แนววิธีการในการควบคุมมาตรการทางกฎหมายบังคับ เพื่อให้รับผิดชอบต่อกรมศุลกากรหรือบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่เป็นไปได้ นอกจากนี้ยังจะศึกษาถึงการบังคับใช้กฎหมายในความรับผิดชอบต่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกของตัวแทนออกของว่า เป็นความสัมพันธ์ในฐานะตัวการ ตัวแทน หรือในฐานะที่ยังไปกว่าตัวการ ตัวแทนธรรมดา และควรพิจารณาถึงมาตรการกฎหมายเกี่ยวกับกิจกรรมนี้ โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิหน้าที่ และความรับผิด ทั้งนี้จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบหลักกฎหมาย หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่ออธิบายให้เห็นถึง บทบาทและความสำคัญของตัวแทนออกของที่มีต่อกิจกรรมศุลกากรและให้เห็ความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องควบคุมตัวแทนออกของ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความชำนาญและด้วยความสุจริต โดยศึกษาว่ามีกฎหมายในลักษณะเช่นนี้หรือไม่หรือกฎหมายที่มีอยู่มีความเพียงพอหรือไม่ และ เพื่อค้นหาความเป็นไปได้ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมที่จะนำมาใช้ โดยศึกษาจากแนวกฎหมายของต่างประเทศทั้งที่มีระบบการควบคุมและไม่มีอย่างเปรียบเทียบ

2) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนออกของ ที่มีต่อเจ้าของสินค้าและบุคคลภายนอก และศึกษาว่าจะใช้มาตรการควบคุมทางกฎหมายหรือหลักกฎหมายใดมาบังคับใช้

และใช้ได้หรือไม่อย่างไร หรือต้องมีการสร้างกฎหมายเสริมโดยศึกษาหลักจากกฎหมายของต่างประเทศ หรือใช้หลักกฎหมายใดที่มีอยู่จึงจะเหมาะสม

สมมติฐานของปัญหา แนวคิดและทฤษฎี

สมมติฐานของปัญหา

ตัวแทนออกของที่ปฏิบัติหน้าที่ เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้พอกฎหมายที่มีอยู่สามารถบังคับใช้ได้ในระดับหนึ่ง แต่ไม่เพียงพอในการยกมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนออกของให้ดีขึ้นเพราะขาดกฎหมายที่ควบคุมโดยตรง ดังนั้นจึงควรมีกฎหมายควบคุมกิจการตัวแทนออกของเป็นการเฉพาะ

แนวคิดและทฤษฎี

- 1) ทฤษฎีและหลักกฎหมายศุลกากร
- 2) ทฤษฎีและหลักกฎหมายในเรื่องความรับผิดชอบของตัวแทน
- 3) หลักในเงื่อนไขมาตรฐานทางการค้าสำหรับผู้รับขน (Standard Trading Condition) สำหรับ ผู้รับจัดการขนส่งสินค้า (Freight Forwarders)
- 4) หลักทฤษฎีการคุ้มครองประโยชน์แห่งสาธารณะ และหลักการควบคุมกิจกรรมอันกระทบกระเทือนต่อความผาสุกของสาธารณะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1) เป็นแนวทางในการเสนอหลักการ และเหตุผลที่ควรจะมีในการควบคุมให้ตัวแทนออกของมีบทบาทอันเป็นประโยชน์ต่อรัฐและต่อผู้นำของเข้า หรือผู้ส่งของออก และยังเพื่อยกฐานะมาตรฐานทางวิชาชีพของตัวแทนออกของให้ได้รับการยอมรับของทุกฝ่าย

2) เป็นแนวทางในการเสนอมาตรการทางกฎหมายที่จะเหมาะสม และสอดคล้องข้อเท็จจริงระหว่างผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก กับตัวแทนออกของ และกำหนดเงื่อนไขความรับผิดชอบของตัวแทนออกของ ในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อกรมศุลกากร ผู้นำของเข้า หรือส่งของออก หรือบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) เป็นแนวทางในการศึกษาและสร้างหลักเกณฑ์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพด้านตัวแทนออกของ ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

วิธีวิจัย

โดยวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก โดยการศึกษาตำรา เอกสาร ตั๋วบทกฎหมาย บทความหรือบทวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเอกสารของทางราชการที่เกี่ยวข้อง และจะศึกษาเอกสาร ตำรา หลักกฎหมายของต่างประเทศ ในกรณีที่เกี่ยวข้องหรือต้องเปรียบเทียบ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศออสเตรเลีย ฯลฯ

นอกจากนี้ยังจะทำการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งจากบุคคลที่ยอมเปิดเผยชื่อ และจากบุคคลที่ไม่ประสงค์จะเปิดเผยชื่อ

ขอบเขตของการวิจัย

1) วิจัยกฎหมาย เฉพาะขอบเขตของกฎหมายศุลกากร กฎกระทรวง หรือประกาศระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และยังศึกษาเฉพาะกฎหมายเกี่ยวข้องกับตัวแทน การจ้างทำของ การจัดการรับขน การรับฝากของในคลังสินค้า กฎหมายประกันภัย กฎหมายอาญา และหลักกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จะศึกษาถึงหลักกฎหมายระหว่างประเทศเท่าที่จะเกี่ยวเนื่อง

กับตัวแทนออกของ

2) วิจัยข้อเท็จจริงเฉพาะขอบเขตของกิจกรรมตัวแทนออกของโดยตรง รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การปฏิบัติพิธีการศุลกากร การติดต่อกับส่วนราชการหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการออกของเช่น ผู้รับขนส่งทางทะเลผู้รับฝากของในคลังสินค้า / ผู้ขนส่งทางรถบรรทุก ฯลฯ